Dosarul nr. 21r-2520/23 Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana)
1-23103465-02-21r-30102023 Judecător: Mazureț Roman

D E C I Z I E

18 martie 2024 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău
Având în componența sa:
Președintele ședinței de judecată Spoială Alexandru
Judecătorii Chiroșca Igor și Băbălău Denis

a judecat, în lipsa participanților la proces, în ordine de recurs, recursul condamnatului Bujor ***** declarat împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr.21ji-2001/23 din 28 septembrie 2023, la cererea condamnatului Bujor *****, născut la ***** cu privire la soluționarea chestiunii privind înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă prin prisma prevederilor art. 92 din Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei:
Prima instanță: 17.07.2023 – 28.09.2023;
Instanța de recurs: 30.10.2023 – 06.12.2023 (în procedura judecătorului Diaconu Mihail), 06.12.2023 – 18.03.2024 (în procedura judecătorului Băbălău Denis).
Procedura de citare a fost legal executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

1. La data de 17 iulie 2023, în cancelaria Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) a fost înregistrată cererea condamnatului Bujor ***** prin care a solicitat înlocuirea părții neexecutate de pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă în privința sa în temeiul art. 92 din Codul penal.
2. Din motivarea cererii adresate de condamnatul Bujor ***** urmează că, ultimul își exprimă dezacordul față de hotărârea Comisiei penitenciarului nr. 4 Cricova din 14 iulie 2023, prin care condamnatului i-a fost refuzat în înaintarea

materialelor în instanță pentru examinarea posibilității aplicării prevederilor art. 92 din Codul penal.

3. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr.21ji-2001/23 din 28 septembrie 2023, s-a respins cererea condamnatului Bujor *****, născut la *****, privind aplicarea prevederilor art.92 din Codul penal în privința sa, ca fiind neîntemeiată.

4. Împotriva încheierii Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 28 septembrie 2023 a declarat recurs condamnatul Bujor ***** prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 28.09.2023 ca fiind ilegală și pronunțarea unei decizii prin care să fie admisă cererea cu dispunerea potrivit art. 92 din Codul penal, înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

5. În motivarea cererii de recurs, menționează că, până la moment a ispășit pedeapsa de 3 ani în Penitenciarul nr. 4 – Cricova, în această perioadă fiind antrenat la munci neremunerate în măsura în care penitenciarul îi acorda posibilitatea de a o face, iar în cele mai dese cazuri refuzau pe motiv că nu au unde a-l antrena la muncă.

6. Susține că, la împlinirea termenului de ispășire a pedepsei mai bine de 1/3 a solicitat administrației penitenciarului nr. 4 să fiu supus examenului la comisia de specialitate în vederea adresării către instanța de judecată în temeiul art. 92 din Codul penal, în vederea înlocuirii părții neexecutate a pedepsei cu o pedeapsă mai blândă. Prin încheierea instanței din 28.09.2023, cererea a fost respinsă, sub pretextul că, este caracterizat negativ, cu mențiunea căruia nu este de acord, deoarece colaboratorii penitenciarului care sunt antrenați în supravegherea condamnaților în timpul executării pedepsei, contribuie fără careva motive întemeiate de a îl denigra prin prisma faptului că ar fi comis careva 2 abateri disciplinare, astfel fabricându-i și înscenându-i diferite pretexte, după care survin și sancțiuni disciplinare cu care nu a fost de acord niciodată, contestându-le.

7. Consideră încheierea sus-indicată ca fiind ilegală, neîntemeiată, pasibilă anulării, fiind emisă fără aprecierea și analiza tuturor probelor anexate la cererea înaintată, fără a examinat obiectiv asupra materialelor ce au stat la baza demersului, care denotă faptul, că condamnatul s-a corectat, odată cu emiterea sentinței, a contribuit la programul antrenării la munci neremunerate privilegiate, chiar și la moment dorește acest lucru, însă administrația penitenciarului nu îi acordă această facilitate.

8. Relatează că, instanța în mod subiectiv a apreciat temeiurile aplicării față de solicitant a prevederilor art. 92 din Codul penal, fără a justifica concluziile sale referitor la faptul că nu s-ar fi încadrat aplicării prevederilor art. 92 din Codul penal, or, această abordare contravine legislației în vigoare, în privința persoanelor care execută pedeapsa cu închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni din imprudență, ținând cont de comportarea în timpul executării pedepsei. Mai mult, indică, că are doi

copii minori la întreținere sub vârsta de 8 anișori, care se află doar la îngrijirea mamei, și care îl așteaptă acasă.

9. Conform art.447 alin. (1)-(3) din Codul de procedură penală, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces. Instanţa de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei.*

10. Reprezentantul Penitenciarului nr. 4 – Cricova și condamnatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Chișinău, referințe sau completări la cererea de recurs.

11. Astfel, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art. 391 din Codul de procedură penală privind citarea participanților la proces, instanța conform art. 447 alin. (1) din Codul de procedură penală a dispus examinarea cauzei fără prezența părților la proces.

12. În termenul stabilit de către instanța de recurs, Penitenciarul nr. 4 – Cricova nu a formulat referință la cererea de recurs înaintată de către avocatul condamnatului.

13. *Analizând și apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei penale și prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că, recursul declarat este nefondat şi pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.*

14. Conform art. 437 alin.(1), pct. 4) din Codul de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs alte hotărâri penale pentru care legea prevede această cale de atac.*

15. Potrivit art. 448 alin.(1) din Codul de procedură penală, *judecînd recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.*

16. În conformitate art.449 din Codul de procedură penală, *judecînd recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: 1)* ***respinge recursul, menţinînd hotărîrea atacată, dacă: a) recursul este nefondat;*** *b) recursul este depus peste termen; c) recursul este inadmisibil; 2) admite recursul, casînd hotărîrea, parţial sau integral, şi ia una din următoarele soluţii: a) dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod; b) rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului; c) dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare; d) dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanţa de recurs. Adoptarea deciziei şi întocmirea acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art.417 şi 418, care se aplică în mod corespunzător. Trimiterea la rejudecare a cauzei poate fi dispusă o singură dată. În cazul în care după rejudecarea cauzei eroarea judiciară nu a fost corectată de instanţa de fond, instanţa de recurs înlătură omisiunile la judecarea recursului.*

17. Subsecvent normei citate, instanţa de recurs, în conformitate cu prevederile art.449 alin.(1), pct.1), lit. a) din Codul de procedură penală, *respinge recursul ca fiind nefondat şi menţine hotărârea atacată.*

18. Conform art.469 din Codul de procedură penală, *la executarea pedepsei, instanţa de judecată soluţionează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărîri, şi anume: 1) liberarea condiţionată de pedeapsă înainte de termen (art.91 din Codul penal); 2)* ***înlocuirea părţii neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blîndă (art.92 din Codul penal****); 3) liberarea de la executarea pedepsei penale a persoanelor grav bolnave (art.95 din Codul penal); 4) amînarea executării pedepsei pentru femeile gravide şi persoanele care au copii în vîrstă de pînă la 8 ani (art.96 din Codul penal), anularea amînării executării pedepsei de către acestea, liberarea lor de pedeapsă, înlocuirea pedepsei sau trimiterea pentru executare a pedepsei neexecutate; 5) reabilitarea judecătorească (art.47$2^{2}$ din Codul penal); 6) schimbarea categoriei penitenciarului (art.72 din Codul penal); 7) înlocuirea amenzii cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau închisoare (art.64 din Codul penal); 8) înlocuirea muncii neremunerate în folosul comunităţii cu închisoare (art.67 din Codul penal); 9) anularea condamnării cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei sau, după caz, a liberării condiţionate de pedeapsă înainte de termen, cu trimiterea condamnatului pentru executarea pedepsei neexecutate (art.90 şi 91 din Codul penal); 10) căutarea persoanelor condamnate care se ascund de organele care pun în executare pedeapsa; 11) executarea sentinţei în cazul existenţei altor hotărîri neexecutate, dacă aceasta nu a fost soluţionată la adoptarea ultimei hotărîri; 12) computarea arestării preventive sau a arestării la domiciliu, dacă aceasta nu a fost soluţionată la adoptarea hotărîrii de condamnare; 13) prelungirea, schimbarea sau încetarea aplicării măsurii de constrîngere cu caracter medical alienaţilor (art.101 din Codul penal); 13^{1}) internarea forţată într-o instituţie ftiziopneumologică (art.96^{1} din Codul penal); 14) liberarea de pedeapsă sau uşurarea pedepsei în temeiul adoptării unei legi care are efect retroactiv ori ameliorarea, în alt mod, a situaţiei (art.10 şi 10^{1} din Codul penal), precum şi excluderii din hotărîrea de condamnare a unor capete de acuzare dacă persoana condamnată a fost extrădată; 15) liberarea de pedeapsă în temeiul actului amnistiei sau stingerea executării pedepsei (art.295 din Codul de executare); 16) liberarea de executare a pedepsei în legătură cu expirarea termenelor de prescripţie ale executării sentinţei de condamnare (art.97 din Codul penal); 17) explicarea suspiciunilor sau neclarităţilor care apar la punerea în executare a pedepselor; 17^{1}) constatarea condiţiilor de detenţie a condamnaţilor; 18) alte chestiuni prevăzute de lege care apar în procesul executării pedepselor de către condamnaţi*.

19. Iar, în temeiul art.471 alin.(1) din Codul de procedură penală, *chestiunile specificate la art.469 alin.(1) pct.5), 11) şi 14) se soluţionează de către judecătorii instanţei de drept comun, iar chestiunile prevăzute la celelalte puncte din art.469 alin.(1) se soluţionează de către judecătorul de instrucţie la demersul instituţiei care*

pune în executare pedeapsa, la cererea condamnatului sau a apărătorului acestuia ori, după caz, la demersul procurorului care exercită supravegherea organului sau instituţiei care pune în executare pedeapsa. Soluţionarea de către instanţa de judecată a chestiunilor prevăzute la art.469 alin.(1) pct.1) şi 2) se efectuează în condiţiile prevăzute la art.266 şi 267 din Codul de executare şi numai după respectarea procedurii extrajudiciare stabilite. În cazul soluţionării chestiunilor prevăzute la art.469 alin.(1) pct.1), 2), 4), 7)–9), instituţia care pune în executare pedeapsa este obligată să prezinte raportul de evaluare privind comportamentul condamnatului, iar în cazul soluţionării chestiunii prevăzute la art.469 alin.(1) pct.3) şi raportul medical respectiv. În şedinţa de judecată se citează autorul demersului cu privire la soluţionarea chestiunii solicitate.

20. Conform prevederilor art.92 alin.(1) și (2) din Codul penal, *în privința persoanelor care execută pedeapsa cu închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave şi grave, instanța de judecată, ținând cont de comportarea lor în timpul executării pedepsei, poate pronunța o încheiere cu privire la înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă. Totodată, persoana poate fi liberată, în întregime sau parțial, de la pedeapsa complementară. Înlocuirea părții neexecutate a pedepsei cu o pedeapsă mai blândă poate fi aplicată numai după ce condamnatul a executat efectiv cel puțin o treime din termenul de pedeapsă pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă şi jumătate din termenul de pedeapsă pentru o infracțiune gravă.*

21. Totodată, potrivit alin. (3) și (4) al art.92 din Codul penal*, la înlocuirea părții neexecutate a pedepsei cu o pedeapsă mai blândă, instanța de judecată poate alege orice pedeapsă mai blândă, din cele specificate la art.62, în limitele prevăzute pentru fiecare categorie de pedepse. La înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă, instanța de judecată îl poate obliga pe condamnat să îndeplinească obligațiile prevăzute la art.90 alin.(6) în termenul de pedeapsă, la care a fost condamnat, rămas neexecutat.*

22. Potrivit art. 266 alin.(1) şi (3) din Codul de executare, *în cazul în care condamnatul întruneşte condiţiile prevăzute în art.91 şi 92 din Codul penal, administraţia locului de deţinere sau comandamentul militar, după caz, adoptă, în termen de o lună, o hotărâre privind propunerea pentru liberarea condiţionată de pedeapsă înainte de termen sau pentru înlocuirea părţii neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blindă sau privind refuzul în acest sens. În cazul în care administraţia locului de deţinere sau comandamentul militar, după caz, refuză să propună liberarea condiţionată de pedeapsă înainte de termen sau înlocuirea părţii neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blindă, condamnatul poate înainta un demers pentru liberare sau înlocuire nemijlocit în instanţa de judecată.*

23. Reieșind din prevederile legale enunțate supra, Colegiul penal deduce că, posibilitatea înlocuirii părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă,

poate avea loc în cazul în care instanța de judecata va constata că, condamnatul în timpul executării pedepsei a avut un comportament satisfăcător și s-a corectat.

24. Din materialele cauzei, rezultă că, prin sentința Judecătoriei Bălți (sediul Fălești) din 02.04.2018, Bujor ***** a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, iar în baza art. 90^1 alin. (1) din Codul penal a fost suspendată parțial executarea pedepsei aplicate lui Bujor *****, urmând ca acesta să execute real 4 ani de închisoare, iar restul pedepsei sub formă de 2 ani închisoare a fost suspendată, fiindu-i stabilită o perioadă de probațiune pe un termen de 2 ani, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20.10.2020, sentința primei instanțe a fost menținută fără modificări.

25. Instanța de recurs atestă că, începutul termenului de executare a pedepsei se calculează din 20.10.2020, iar sfârșitul termenului de executare a pedepsei privative de libertate este preconizat pentru 19.10.2024, iar cu calcularea a 10 zile privilegiate - 09.10.2024

26. Colegiul penal menționează că, potrivit raportului de evaluare despre realizarea Programului individual de executare a pedepsei și despre comportamentul condamnatului, Bujor *****, pe perioada executării pedepsei penale a fost sancționat disciplinar de 8 ori, sancțiunile fiind stinse, stimulări nu are. Manifestă un comportament pozitiv față de administrația penitenciarului. Nu a avut tentative de evadare. Totodată, se indică că, a realizat unele din activitățile planificate, și anume programul ”Încadrarea în câmpul muncii”, ”Programul de adaptare la mediul penitenciar”, ”Programul de educație pentru sănătate” programul ”LCTT”, ”Dezvoltarea abilităților sociale”. Cu referire la aspecte sociale relevante se menționează că, că nu a solicitat suport socio-juridic din partea asistentului sociale, are loc de trai după eliberare, menține legătura cu familia (f.d. 12).

27. Colegiul penal atestă că, din conținutul certificatului eliberat deținutului Bujor ***** rezultă că, pe parcursul detenției, în privința ultimului au fost aplicate 8 sancțiuni, nefiind în nici un fel stimulat (f.d. 13), iar potrivit certificatul cu privire la existența prejudiciului cauzat prin infracțiune și achitările aferente efectuate pentru recuperarea acestuia se atestă că, Bujor ***** deține conform sentinței o sumă restantă neachitată de 300000 lei în calitate de prejudiciu cauzat prin infracțiune (f.d. 16 verso).

28. Instanța de recurs constată că, din formularul de stabilire a factorilor criminogeni și protectivi rezultă ca fiind indicați factori criminogeni: infracțiune săvârșită în stare de ebrietate alcoolică, problema consumului de substanțe psiho-active, lisa autocontrolului, impulsivitate, lipsa unui loc de muncă stabilit, lipsa responsabilității, agresivitate, precum și factori protectivi: are loc de trai, menține legătura cu părinții, specializare profesională, deprinderi de muncă (necalificată) până

la detenție, a participat la programe specific relaționate cu nevoile criminogene, a manifestat interes pentru participarea la munci (f.d. 14).

29. Totodată, potrivit trimiterii-extras, condamnatul Bujor ***** suferă de alcoolism cronic (f.d. 15).

30. Potrivit extrasului din procesul-verbal nr. 15 din 14.07.2023, Comisia Penitenciarului nr. 4 - Cricova, a hotărât de a refuza cererii condamnatului Bujor ***** privind aplicarea prevederile 92 din Codul penal în privința sa deoarece acesta se caracterizează negativ (f.d. 13verso).

31. Raportând dispozițiile normelor sus-citate la circumstanțele cauzei, evaluând soluția judecătorului de instrucție prin prisma pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, Colegiul penal apreciază concluzia instanței de fond ca fiind una corectă.

32. În acest context, instanța de recurs concluzionează că, la moment actualitatea motivelor invocate de condamnat nu sunt relevante şi convingătoare, iar cererea condamnatului Bujor ***** privind înlocuirea părţii neexecutate a pedepsei cu o pedeapsă mai blândă, în temeiul art. 92 Codul penal ar fi una prematură. Or, judecătorul de instrucție a luat în calcul la examinarea cererii privind înlocuirea părţii neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă, că condamnatul nu a demonstrat un comportament pozitiv pe parcursul executării efective a pedepsei, fiind caracterizat negativ de către instituția penitenciară, iar alegațiile condamnatului cu referire la faptul că s-a corectat și a contribuit la munci neremunerate, nu sunt suficiente în vederea atingerii scopului pedepsei penale, în vederea neadmiterii pe viitor a comiterii de către condamnat a unor noi fapte prejudiciabile, or, din actele cauzei rezultă că, în privința condamnatului se atestă predominarea factorilor criminogeni, acesta fiind caracterizat negativ, fapt ce atestă că, ultimul aceasta nu s-a corijat, nu a conștientizat urmăririle faptei comise.

33. Mai mult, contrar alegațiilor condamnatului cu referire la intenția colaboratorilor instituției penitenciare de a-l denigra prin sancționare, Colegiul penal subliniază că, asigurarea supravegherii permanente a deținuților în timpul executării pedepsei cu închisoare este de prerogativa administrației instituției penitenciare, și anume aceștia sunt în cunoștință de cauză despre comportarea/conduita deținutului pe parcursul executării pedepsei și sunt abilitați să constate dacă ultimul a dat sau nu dovadă de corijare, și dacă a tras sau nu concluzii din condamnările anterioare (fapt dedus și din conținutul înscrisurilor prezentate din dosarul personal al condamnatului).

34. În același context, Colegiul penal, luând în considerare circumstanțele şi împrejurările comiterii faptelor pentru care a fost condamnat, motivele şi scopul urmărit de către condamnat, în corelație cu perioada real executată, notează asupra relevanței concluziei instanței de fond, precum că, condamnatul Bujor ***** nu poate beneficia de aplicarea prevederilor art.92 din Codul penal.

35. La fel, instanța de recurs menționează că, înlocuirea lui Bujor ***** a părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă, ar fi neîntemeiată, astfel încât

într-o asemenea situație continuarea executării pedepsei cu închisoarea se justifică totalmente or, corectarea condamnatului şi atingerea scopului pedepsei penale, prevăzută la art. 61 din Codul penal, pot fi obținute numai în condițiile executării depline de către ultimul a pedepsei închisorii stabilite prin sentința condamnare.

36. Din textul normelor relevate supra, se denotă posibilitatea înlocuirii părții neexecutate de pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă, în cazul în care instanța va ajunge la concluzia că, condamnatul s-a corijat şi nu necesită executarea în continuare a acesteia, concluzii care urmează a fi trase în baza studierii depline şi obiective a unui şir de date referitoare la persoana condamnatului, în speță fiind relevant și faptul că, potrivit materialelor dosarului personal al deținutului, Bujor ***** execută pedeapsa închisorii stabilită pentru comiterea a unei infracțiuni grave, ce au atentat la relațiile sociale privind siguranța traficului rutier, precum și cu privire la sănătatea persoanei.

37. Prin urmare, apreciind circumstanțele stabilite pe parcursul examinării cauzei, raportate la împrejurările comiterii faptei, motivele şi scopul urmărit de către condamnat, în corelație cu comportamentul acestuia pe parcursul executării pedepsei, atitudinea lui față de faptă şi pedeapsă, perioada real executată, Colegiul penal conchide că, prima instanță corect a ajuns la concluzia că, cererea condamnatului Bujor ***** este neîntemeiată, și menționează că, la moment motivele invocate în cerere nu sunt relevante şi convingătoare, iar înlocuirea părții neexecutate de pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă a condamnatului este prematură și contrară scopului pedepsei penale, ceea ce impune inaplicabilitatea prevederilor art. 92 Codul penal, iar continuarea executării pedepsei cu închisoarea se justifică totalmente.

38. Pertinentă speței urmează a fi reținută și Recomandarea nr. R (89) 12 a Comitetului de Miniştri către Statele membre cu privire la educație în penitenciare, potrivit căreia, educația în penitenciar ajută la umanizarea penitenciarelor şi este un mijloc important de facilitare a întoarcerii deținutului în societate, pregătit atât din punct de vedere moral cât şi din punct de vedere educațional.

39. Din considerentele enunțate, instanța de recurs constată o motivare amplă și temeinică a încheierii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

40. Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care fundamentează soluția emisă, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei*).

41. În prezența circumstanțelor sus-enunțate, instanța de recurs statuează asupra temeiniciei încheierii judecătorului primei instanțe, considerente pentru care, recursul declarat de condamnatul Bujor ***** urmează a fi respins ca nefondat.

42. În baza art.448, 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, –

D E C I D E :

Respinge ca nefondat recursul condamnatului Bujor ***** declarat împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr.21ji-2001/23 din 28 septembrie 2023 și se menține această încheiere fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător: Spoială Alexandru

Judecător Chiroșca Igor

Judecător Băbălău Denis